

FIRKA BOSZI

Varázslatos
Zűrzarar

Szöveg és illusztrációk:
Inky Willis

Sziaosztok!
Újra itt vagyok én, Molly. A helyzet az,
hogy eléggé le vagyok törve, hogy Chloe
átment egy másik suliba, és máris rengeteg
új barátja van! Ami még rosszabb,
benevezett az iskolák közötti helyesírási
versenyre! De ha Chloe-nek ez nem nagy
ügy, akkor nekem sem lesz az.
Kivéve a tényt, hogy utálok a helyesírási
felmérőket...

Puszi: Molly

Sziaosztok!
Ugye emlékeztet még rád? Én vagyok az,
Firkas, az titokzatos kis papírboszorkány,
Molly most szemorv és feltöltőhengy,
a legjobb barátja, Chloe imádja, mert
új iskoláján. Így aztán segítséget
a varázslatos erejét, hogy Mollynak is
sikerüljön új barátokat szerezni
és a helyesírási is eredményosabb
legyen!

Puszi: Firkas Boszi

www.delfinkonyvek.hu

Többet szeretnél tudni?

2999 Ft
MX-1657

9 789634 996927

FIRKA BOSZI

Varázslatos
Zúzavara

Inky Willis

ELSŐ FEJEZET

Ez vagyok én, **Molly Mills**, ez pedig a sulisuli, ahová járok:

Nem a kedvenc helyem

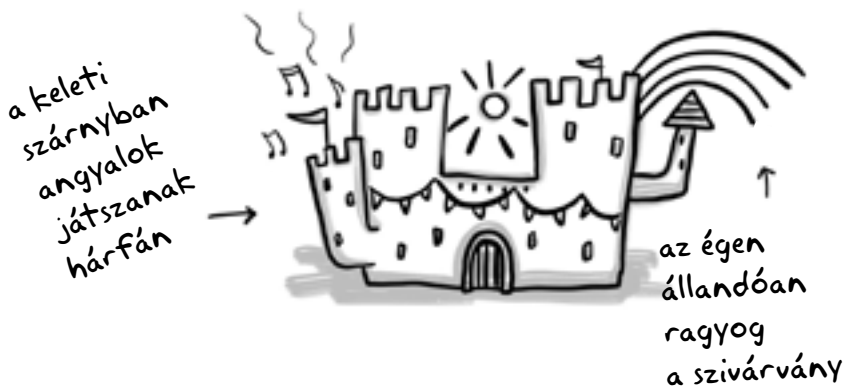

(szürkeség a köbön)

A legjobb barátnőm, Chloe is a Pusztaföldre járt, de egy ideje már a Hölgyboróka Általános Iskola tanulója.

Abból, amit elmondott nekem, a Hölgyboróka
valahogy így nézhet ki:

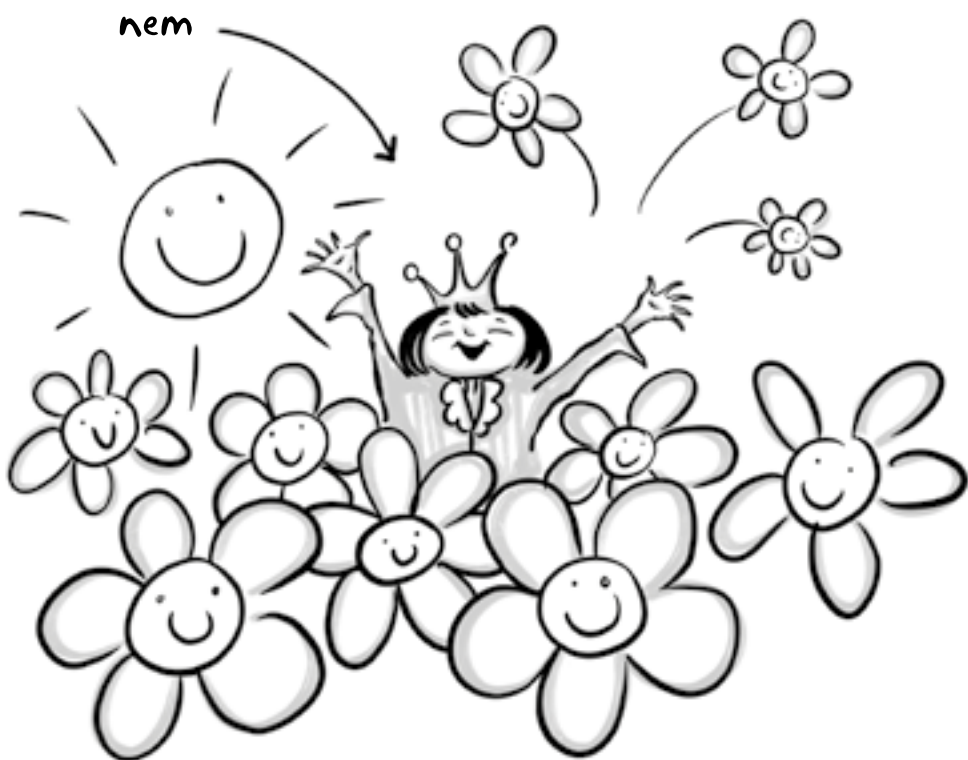
Amikor Chloe iskolát váltott, eléggé feldúlt voltam.

Lehet, hogy egy kicsit túlzásba is estem.

De valójában nem olyan rossz a helyzet.

Azért... inkább *rossz*, mint jó. Hiszen mindig a legjobb barátunk voltunk mi ketten. Már azelőtt, hogy egyáltalán tudtuk volna, mit jelent az, hogy „legjobb barát”. Szóval most, hogy elment, egyáltalán nem repesek az örömtől a nap huszonnégy órájában.

DE sokkal rosszabb lett volna, ha nincs velem Firka.

Firka nem más, mint a kis papírboszorkány, aki a ceruzatartómban lakik. Varázslatos (természetesen) és a barátom (hurrá!), ráadásul egy igazi

HŐS!

Íme a tíz legfontosabb dolog, amit feltétlenül tudnotok kell a barátomról, Firkáról:

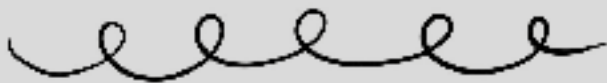
10. Firka igazán segítőkész, csak épp nem mindig haladnak terv szerint a dolgai, pedig nagyon igyekszik ám!

9. Firka viccesen beszél. Vagyis, egyáltalán nem beszél, hanem mindent leír (szélesebesen). De, amit leír, az nagyon vicces. Majd meglátjátok.

8. Firka titokzatos. Csak a barátfeleségek barátok láthatják. Mégpedig azért, mert Firka papírból van, és nem szeretné, ha a rossz emberek összegyűrnék.

7. Firka egy megrajzolt figura. Szó szerint egy firka.

6. Firkát egy szomorú gyerek rajzolta (rejtély, hogy kicsoda), a rajzot én találtam meg és vágtam ki a papírból, amikor éppen én is szomorú voltam. Aztán valamiféle varázslat történhetett, mert Firka hirtelen életre kelt!!

5. Firkának van egy figurás ceruzavége, ami egyben egy apró, igazi macska. Az igazat megvallva, nem tudom, ez hogyan lehetséges. Amúgy Macskusz Kapitánynak hívják.

4. Firka a padomon, a ceruzatartó dobozomban lakik. Amikor benne van, akkor szépen kinyújtózik a doboz mentén, nehogy összegyűrjék a ceruzák, tollak.

3. Firkának seprűnyél helyett repülő varázsceruzája van. Írhat vele varázsjegyzeteket, amit aztán a barátai elolvashatnak.

2. Firka a saját légipostáján továbbítja az üzeneteimet Chloe-nak, majd el is hozza nekem a választ. (Hiszen mondtam - egy igazi hős!)

1. Firka tápláléka a ceruzahegyezéskor lepotyogó felforgács - ő ezt eszi. Nem tartom túl gusztusosnak, de ha neki ízlik, ám legyen.

Szóval az első néhány nap Chloe nélkül tényleg nehéz volt. De a példaképem, **Firka** támogatásával átvészelttem... mígnem újabb levél érkezett:

Szia, Molly!

Nem kell aggódnod miattam! Meglepő, mert nincs sok gyerek az osztályban, mégis sikerült új barátokra szert tennem. Ott van például Eliza - nekik házi mozijuk van otthon külön teremmel. Vagy Deena, aki valóságos Zseni. Na és Nárciszt említettem már? AZ a lány még a favicceket is képes mulatságosan előadni. Egy kicsit rád emlékeztet. Úgyhogy teljesen, tökéletesen jól érzem magam az új helyemen.

Puszi: Chloe

Ui: AZ összes barátom benevezett az iskolák közötti helyesírási versenyre, mire, képzeld, én is beneveztem!! Én!!!

Hát nem hihetetlen?!

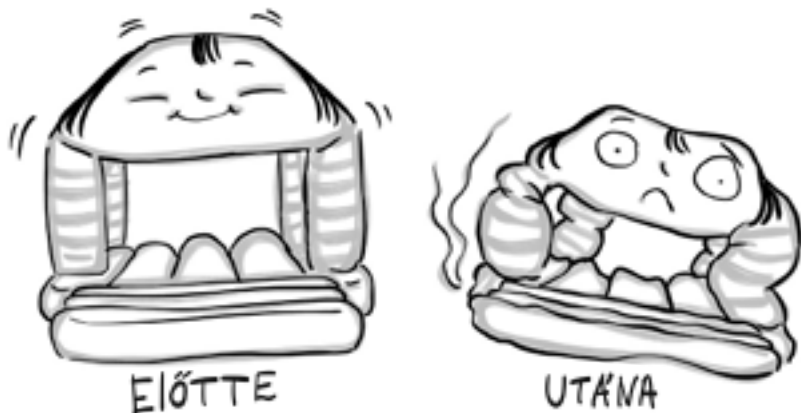
Épp órák közti szünet volt, amikor Firka kézbesítette nekem Chloe levelét. Egyedül voltam, elrejtöztem a Titkos Területen (ez nem más, mint az iskolaudvar végében található, bűvőhelyként szolgáló bokor). Nagyon vártam már valami üzenetet Chloe-tól, erre **huss!** megjelent Firka és Macskusz Kapitány egy papírrepülőn!

Annyira izgatott voltam, amikor elkezdtem olvasni!

Úgy éreztem magam, mint egy felfújtt *ugrálóvár*.

De miután elolvastam a levelet, minden jókedvem elszállt.

Hosszú ideig csak ültem ott, és a homlokomat ráncolva meredtem a papírlapra. Egy ponton Firka még a homlokomra is felrepült, és megpróbálta szétnyomkodni rajta a ráncokat.

Macskusz Kapitány pedig a vállamra hajtotta a fejét, hogy megvigasztaljon.

Két hatalmas problémám volt Chloe levelével.

Először is, ez az ISKOLÁK KÖZÖTTI HELYESÍRÁSI PITYY-PUTTY.

Chloe eddig utálta a helyesírási felmérőket. És én még mindig utálom őket. Hiszen ez az utálat volt bennünk a közös! Ez tette ki a barátságunk nagy részét. Ki ez a lány, ez az új Chloe az „ugyan, miért ne próbálnám meg” hozzáállásával?

Másodszor, és lehet, hogy ez önzés részemről, de a beilleszkedésnek és új barátok szerzésének nem kellene hosszabb ideig tartania?

Egyáltalán nem hiányzom Chloe-nak?

Mármost... miért is hiányoznék neki, amikor annyi izgalmas új barátja van? Hogyan versenyezhetnék mozitermekkel, zsenikkel és Nárcisz nevű lányokkal? Habár... itt jegyezném meg, hogy Nárcisz egyáltalán nem hasonlít rám, mert az én vicceim tényleg mulatságosak.

Úgy értem, nagyon is akartam, hogy Chloe-nak új barátai legyenek. Nem szerettem volna, ha minden szünetben egy bokorban bujkál, és várja a tőlem érkező üzeneteket.

Csak épp jólesett volna olvasnom tőle egy halvány utalást, hogy hiányzom neki.

Firka aggódó pillantást vetett rám, amitől **MEGABŪNÓSNEK** éreztem magam. Ő ugyanis időt és fáradságot nem sajnálva elhozta nekem Chloe levelét. Örömtáncot kellett volna járnom, de nem voltam rá képes.

Így nem lepődtem meg, amikor Firka felkapott egy falevelet, és a varázsceruzájával írni kezdett...

– Igen, jól vagyok – mondtam.

Erre csak a fejét ingatta, majd megfordította a levelet...

– **Jól vagyok!** – mondtam újra.

Firka elgondolkodva lehajolt egy fűszálért.

– Tényleg, *tényleg*, tényleg! – sóhajtottam fel.

Úgy tettem, mintha belemélyednék a levél olvasásába, remélve, hogy Firka **NEM VESZI ÉSZRE**, milyen rosszkedvem lett hirtelen. Összeszorult a szívem a gondolatra, hogy válaszolnom kell Chloe-nak. Biztosan várja.

De nem tudtam, miről is írjak neki. Hiszen itt, a Pusztaföld suliban nincs semmi

LÁTNIVALÓ

Semmi lenyűgöző. Aztán arra gondoltam, elmesélem, hogy új piknikasztalokat kaptunk az udvarra. De eszembe jutott, hogy mi van, ha a Hölgyborókában meg mindenki virágokkal, fodros terítővel és díszes szalvétákkal felcicomázott éttermi asztalnál eszik?!

Úgyhogy nem válaszoltam azonnal a levélre. Helyette bóklásztam még a Titkos Területen, és néztem, ahogy Macskusz Kapitány elkapdossa a szegény legyeket.

Végül nehéz szívvel (és döglött legyekkel a pulóveremen) visszakullogtam a sulis épületébe.

MÁSODIK FEJEZET

Mire visszaértem az osztályba, már nagyon-nagyon lehangolt voltam.

Túlzás nélkül állíthatom, hogy **GYÁSZOS HANGULATBA KERÜLTEM.**

Szó szerint vonszoltam magam, és úgy éreztem, senki sem tud megvigasztalni (legfőképp Emily nem.)

Emily mellettem ül az osztályban. Jóban vagyunk, bár a hangulatváltozásaimat képtelen kezelni. Valamiért kínosan érintik.

Amikor leültem, egyből azt kérdezte:

– Mondd csak, az egész matekórát ilyen **fanesali** képpel fogod **Véégigszenvedni?**

– **Hmph** – feleltem.

Mire azt motyogta:

– **Ó, én mázlista** – majd elkezdte rendezgetni az írószereit. Emily ugyanúgy szereti az írószereket, mint én. A különbség az, hogy én csak bedobálom a tolltartómba az enyémekeket, míg Emily szereti, ha az övéi szép rendben sorakoznak... olyan... Emily-szerűen!

Ránéztem a másik oldalamon lévő üres székre, ahol Chloe szokott ülni. **Három hét és két nap telt el**, mióta Chloe átment a másik suliba (na, nem mintha számontartanám), és azóta sem foglalták el a helyét.

Felidéztem magamban, mit írt a levelében Elizáról, Deenáról és Nárcisról.

Talán ide a Pusztaföldre is kapunk hamarosan egy új tanulót, egy vadiúj embert! Akinek **IGAZÁN MENŐ** neve van, hmm... **Csillagvirág?** Vagy **Boglárka?** Ilyesmi. Vagy talán valami olyasmi, ami nem hasonlít ennyire egy tehén nevéhez.

Már tudom is:

Ha Chloe már meg is találta az utódaimat... akkor részemről rendben van. Én aztán nem vagyok féltékeny senkire. Nem én! Csak várok itt szép nyugodtan, és biztos vagyok benne, hogy hamarosan megérkezik az új legjobb barátnőm.

Ám amikor épp arról ábrándoztam, vajon hogy fog kinézni Biborka, a szuper gúnyos tanárom, Mr. Stilton köhintett egyet. Mr. Stilton annyira gúnyos, hogy még a köhögése is hamisan hangzik.

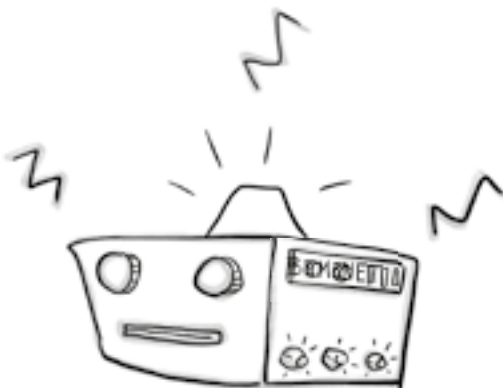
– ~~Ahh-hem?~~ – köhögte, és a végén úgy vitte fel a hangsúlyt, mintha kérdezne valamit.

Arra gondoltam, köhögve fogok neki válaszolni.

~~Ahh-hem-hem-hem!~~

(Aztán mégsem tettem, mert akkor a szuper gúnyolódásával egyenesen engem vett volna célba.)

Mr. Stilton az osztály elé állt, kezében egy óriási kockával, készen arra, hogy megtegye, amit akar. Ezt úgy hívta, hogy „a bemenet”, ami nekem mindig valami furcsa, sípoló, villogó gépezetet juttatott az eszembe.

De valójában közel sem volt ennyire izgalmas.

**Tény: A dobókocka
ellentétes oldalainak
összege mindig 7!**

(De ezt senki sem mondja, mert ez furcsa.)

– Figyelmet kérek! – utasított minket Mr. Stilton. – Ki tudná megmondani, milyen téma lesz a héten?

Valószínűleg többen emlékeztek rá, mint amennyien feltették a kezüket, ugyanis egyedül Emily jelentkezett.

– A valószínűséggel – mondta Emily.

– Köszönöm – mondta Mr. Stilton, és ránk meredt.

– Tehát – folytatta –, ha ezt a kockát elvetem, mekkora a valószínűsége annak, hogy hatost dobok? Gondolkozzatok, aztán mondjátok el a megoldást a mellettetek ülőnek.

Az osztálytermet erre megtöltötte a találgatás,
sutyorgás.

Emily kirobbanó lelkesedéssel fogott a számolásba,
alig tudta türtőztetni magát, hogy megossza velem
az eredményt. Pedig nekem nem volt semmi kedvem
az egészhez.

Úgy hajolt hozzám, mintha attól félne, hogy valaki
meghallja a válaszát. – **Egy a hathoz** – suttogta.

– Ahham – motyogtam magam elé.

Emily rám nézett, mire eszembe
jutott, mit mondott a rosszkedvemről.
Talán igaza volt.

– Aki tudja a megoldást, emelje
fel a kezét! – mondta Mr. Stilton.

Emily keze azonnal felemelkedett, de Mr. Stilton másfelé nézett.

– Mustafa?

– Egy a hathoz – felelte Mustafa.

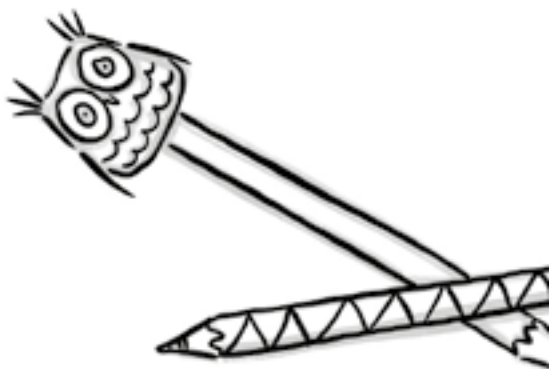
– Ki ért vele egyet? – kérdezte Mr. Stilton.

Hú, de utálom, amikor megkérdezi, hogy ki ért egyet. Mert ha ilyenkor FELEMELED a kezed, megkérdezheti, hogy miért, ha meg NEM teszed fel a kezed, akkor azt, hogy MIÉRT nem. Egyik lehetőség rosszabb, mint a másik.

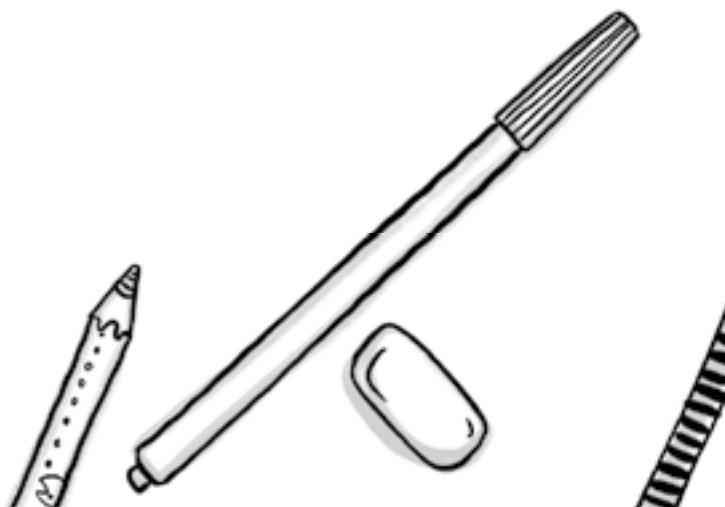
Úgy döntöttem, hogy a többiek példáját követve a magasba nyújtom a kezemet.

Csak épp a művelet közben véletlenül elsodortam Emily nagy gonddal elrendezett ceruzáit.

Megint rám meredt,
mire sajnálkozó képet
vágtam, és így, szavak
nélkül próbáltam
bocsánatot kérni tőle.

(így legalább nem
szólnak rám, hogy órán beszélgetek)

sajnálkozó
arcifejézem

Emily azonban nem hatódott meg a néma bocsánatkérésemtől, hanem nagy körültekintéssel elkezdte sorrendbe tenni a ceruzáit.

– Bravó! És úgy látom, mindenki egyetért. Helyes. Ó! Mindenki, Emily kivéve. Emily, kérlek, kérd meg Mollyt, hogy magyarázza el neked a megoldást!

Emily szája tátva maradt az **IZEDTSÉGTŐL**.
Aztán becsukta, és MEGINT rám bámult
(pedig most nem is tettem semmi rosszat).

Amint Mr. Stilton elkezdett magyarázni az osztálynak, Emily megfordította a székét, így hátat fordított nekem.

Ami igazából kapóra jött, mivel a következő pillanatban Firka barátnőm előbújt a ceruzatartóból, és élém dobott egy cetlit...

???. Kérdésekkel teli iv ???

- ① Azért bíslakodsz, mert...
- A. a valószínűségvizsgálásról tanultak órán?
 - B. Irányzik neked Gibbs?
 - C. éhes vagy?
 - D. csak tetteled, és valójában a drámaóraira gyakorolsz?

- ② Mit szeretnél?
- A. Segítséget a matekfeladatokban?
 - B. Segítséget a barátokkal?
 - C. Dupla adag pudingot?

- ③ Melyik állat lennél legszívesebben?
- A. Százlábú, aminek jó móka összeszámolni a lábait.
 - B. Egy szomorú majom, barátok nélkül.
 - C. Egy régóta éhező medve, a fejében baljós gondolatokkal a finom húsú nyuszikról és halakról.
 - D. Egy híres zebra?

Őrület. Megfordítottam a papírt, és írni kezdtem...

elég, ha csak annyit kérdezel: mi a helyzet?

Mert semmi különös. Jól vagyok.

Ez persze nem volt igaz, de nem akartam beszélni róla.

Firka megfordította a papírt, és rábökött.

– Oké, Oké... – suttogtam.

Újra átfutottam a kérdéseket. Hol van az a választási lehetőség, hogy „Egyik örült válasznak sincs köze ahhoz, ahogyan most érzem magam”? De ha mégis választanom kellene... ha feltétlenül választanom kellene...

A matek miatt egyáltalán nem izgatom magam.
És folyton éhes vagyok, ami szintén nem újdonság.
És nem, nem akarok

Egy híres zebra lenni.
(de még híres ember sem)

1. B

2. B/C

(mivel szerintem,
most tényleg
nem tudsz segíteni,
a pudingot pedig
nagyon
szeretem)

3. B

Firka helyeslő fejbólintással
olvasta el a válaszomat, majd a lap
aljára körmölte az üzenetét:

Úgy van, ahogyan gondoltam!
A ravasz kérdéseimmel sikerült
kiderítenem az eltitkolt igazságot
→ Mollynak új barátónőre van szüksége!
Semmi vész, Molly Mills!
Firka mindig kész segíteni másokon!!

Ó, jaj! A baj csak az, hogy Firka segítsége nem
mindig bizonyul eredményesnek.